

- zawieszenie rozstrzygnięcia w przedmiocie wysokości roszczeń do chwili, gdy wyrok w niniejszej sprawie stanie się prawomocny,
- wydanie orzeczenia w przedmiocie kosztów w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. W związku z brakiem sprzeciwu wobec uchylecia aktów dotyczących ustanowienia i zorganizowania zawodu pracownika publicznego do zadań wykonawczych, które zostały przyjęte przez Chorwację podczas negocjacji w sprawie przystąpienia do Unii Europejskiej, Komisja Europejska uchybiła zobowiązaniom, które spoczywają na niej na mocy art. 36 aktu przystąpienia (załącznik VII § 1), stanowiącego integralną część traktatu o przystąpieniu do Unii Europejskiej, zawartego między Republiką Chorwacji a państwami członkowskimi Unii Europejskiej (Dz.U. 2013 L 300, s. 7). Artykuł 36 aktu przystąpienia zobowiązuje Komisję Europejską do monitorowania wszystkich zobowiązań przyjętych przez Chorwację podczas negocjacji w sprawie przystąpienia do Unii Europejskiej, a tym samym, zobowiązania prawnego przyjętego przez Chorwację odnośnie do wprowadzenia zawodu pracownika publicznego do zadań wykonawczych i do stworzenia wszystkich warunków niezbędnych do pełnego wprowadzenia tego zawodu do chorwackiego porządku prawnego przed dniem 1 stycznia 2012 r. Komisja Europejska nie jest jednak upoważniona do wyrażenia zgody na jednostronne zmiany przyjętego w ten sposób przez Chorwację zobowiązania.
2. Tym naruszeniem Komisja Europejska przyczyniła się do powstania bezpośredniej szkody po stronie skarżących, którzy zostali mianowani pracownikami publicznymi do zadań wykonawczych i którzy mogli słusznie oczekiwać, że będą mogli rozpocząć wykonywanie swych zadań z dniem 1 stycznia 2012 r.
3. Uchybiając swym zobowiązaniom na podstawie traktatu o przystąpieniu, Komisja Europejska w sposób oczywisty ciężko naruszyła granice przyznanego jej uznania, wyrządzając w ten sposób skarżącym (mianowanym pracownikom publicznym do zadań wykonawczych), w sprzeczności z ich uzasadnionymi oczekiwaniami, znaczną szkodę materialną i niematerialną, którą zobowiązana jest naprawić na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2014 r. – Finlandia przeciwko Komisji

(Sprawa T-124/14)

(2014/C 142/51)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Republika Finlandii (przedstawiciele: J. Heliskoski i S. Hartikainen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2013) 8743 z dnia 12 grudnia 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim dokonano korekty finansowej w odniesieniu do Republiki Finlandii w wysokości 927 827,58 EUR z powodu naruszenia art. 55 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut: Komisja dokonała błędnej interpretacji i zastosowania art. 55 rozporządzenia nr 1974/2006⁽¹⁾. Błędnie przyjęła, że określone w Finlandii warunki przyznania pomocy na nabycie używanych maszyn i instalacji są niezgodne z art. 55 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1974/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 368, s.15).

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2014 – Gappol Marzena Porczyńska przeciwko OHIM – Gap (ITM) (GAPPol)

(Sprawa T-125/14)

(2014/C 142/52)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polska) (przedstawiciel: J. Gwiazdowska, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 grudnia 2013 r. wydanej w sprawie R 686/2013-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak graficzny zawierający element słowny „GAPPol” dla towarów i usług w Klasach 20, 25 oraz 37 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 346 165

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe znaki towarowe dla znaku słownego „GAP”; wspólnotowe znaki towarowe dla znaku graficznego, zawierające element słowny „GAP” oraz krajowe znaki słowne „GAP” i graficzne zawierające element słowny „GAP” dla towarów w Klasie 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe podtrzymanie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2014 r. – Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-134/14)

(2014/C 142/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Möller, i Rechtsanwalt T. Lübbig)